

- 2) Musí být článek 2, čl. 6 odst. 1 a 3 a čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s článkem 47 Listiny a článkem 267 SFEU vykládány v tom smyslu, že brání použití takové vnitrostátní právní úpravy, jako je čl. 26 § 3, čl. 29 § 2 a 3 a čl. 72 § 1, 2 a 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym [zákon ze dne 8. prosince 2017 o Nejvyšším soudu] (konsolidované znění: Dz.U. z roku 2021, položka 154) [dále jen „zákon o NS“], v rozsahu, v němž pod hrozbou disciplinární sankce v podobě odvolání z funkce zakazuje, aby Nejvyšší soud určoval nebo posuzoval zákonnost jmenování soudce nebo oprávnění k výkonu soudcovské funkce vyplývající z tohoto jmenování a aby věcně posuzoval návrhy na vyloučení soudce z těchto důvodů, přičemž vychází z toho, že tento zákaz je odůvodněn respektováním ústavní identity členských států ze strany Unie?
- 3) Musí být článek 2 a čl. 4 odst. 2 a 3 ve spojení s článkem 19 SEU a článkem 267 SFEU vykládány v tom smyslu, že rozsudek ústavního soudu členského státu (Trybunału Konstytucyjnego [Ústavní soud]), který prohlásí rozsudek vnitrostátního soudu posledního stupně (Sądu Najwyższego) za protiústavní, nemůže být překážkou pro posouzení nezávislosti a nestrannosti soudu a pro zkoumání, zda byl tento soud zřízen zákonem ve smyslu unijního práva, navíc s ohledem na skutečnost, že rozhodnutí Nejvyššího soudu směřovalo k provedení rozsudku Soudního dvora Evropské unie, [podle kterého] ustanovení Ústavy Polské republiky a platných zákonů (vnitrostátních zákonů) nesvěřují ústavnímu soudu (Trybunałowi Konstytucyjnemu) pravomoc přezkoumávat soudní rozhodnutí, včetně usnesení řešících rozpory ve výkladu zákonů přijatých podle článku 83 zákona o NS, a dále na skutečnost, že Ústavní soud vzhledem ke svému současnému složení není soudem zřízeným zákonem ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (Dz.U. z roku 1993, č. 61, položka 284, ve znění pozdějších předpisů)?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Berlin (Německo) dne 24. října 2022 –
trestní řízení proti M.N.**

(Věc C-670/22)

(2023/C 35/37)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Berlin

Účastník původního řízení

M.N.

Předběžné otázky

1. K výkladu výrazu „vydávající orgán“ podle v čl. 6 odst. 1 směrnice 2014/41⁽¹⁾ ve spojení s jejím čl. 2 písm. c)
- a) Musí být evropský vyšetřovací příkaz (dále jen „EVP“) k získání důkazních prostředků, které se již nachází ve vykonávajícím státě (v projednávané věci Francie), vydán soudcem, pokud by podle práva vydávajícího státu (v projednávané věci Německo) v obdobném vnitrostátním případě muselo být příslušné dokazování nařízeno soudcem?
- b) Platí to podpůrně přinejmenším tehdy, pokud vykonávající stát provedl příslušný úkon na území vydávajícího státu s cílem poskytnout takto získané údaje následně vyšetřujícím orgánům vydávajícího státu, které mají o údaje zájem, za účelem trestního stíhání?

- c) Musí být EVP určený k získání důkazních prostředků nezávisle na vnitrostátních pravidlech příslušnosti vydávajícího členského státu vydán soudcem (resp. nezávislým orgánem nezapojený do přípravného řízení) vždy tehdy, pokud úkon představuje závažný zásah do prvořadých základních práv?

2. K výkladu čl. 6 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/41

- a) Brání čl. 6 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/41 evropskému vyšetřovacímu příkazu vydanému za účelem předání údajů z odposlechů telekomunikačního provozu – zejména provozních a lokalizačních údajů – již existujících ve vykonávajícím státě (Francie), jestliže odposlechy provedené vykonávajícím státem zahrnovaly veškeré uživatele komunikační služby, prostřednictvím EVP je požadováno poskytnutí údajů všech zařízení používaných na území vydávajícího členského státu a při nařízení a provedení odposlechů ani při vydání EVP neexistovaly konkrétní důvody se domnívat, že se tito individuální uživatelé dopustili závažných trestných činů?
- b) Brání čl. 6 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/41 takovému EVP, pokud orgány vykonávajícího státu nemohou prověřit integritu údajů získaných prostřednictvím odposlechů s ohledem na rozsáhlou povinnost mlčenlivosti?

3. K výkladu čl. 6 odst. 1 písm. b) směrnice 2014/41

- a) Brání čl. 6 odst. 1 písm. b) směrnice 2014/41 evropskému vyšetřovacímu příkazu vydanému za účelem poskytnutí údajů o telekomunikačním provozu již dostupných ve vykonávajícím státě (Francie), jestliže by odposlechy prováděné vykonávajícím státem, z nichž byly tyto údaje získány, nebyly podle práva vydávajícího členského státu (Německo) v obdobném vnitrostátním případě přípustné?
- b) Podpůrně: Platí to každopádně tehdy, pokud vykonávající stát provedl odposlechy na území vydávajícího členského státu a v jeho zájmu?

4. K výkladu čl. 31 odst. 1, odst. 3 směrnice 2014/41

- a) Představuje úkon spojený s infiltrací koncových zařízení, jehož účelem je získání provozních, lokalizačních a komunikačních údajů internetové komunikační služby, odposlech telekomunikačního provozu ve smyslu článku 31 směrnice 2014/41?
- b) Musí být podle čl. 31 odst. 1 směrnice 2014/41 vždy informován soudce nebo to platí přinejmenším tehdy, pokud by úkon plánovaný státem provádějícím odposlechy (Francie) mohl být podle práva informovaného státu (Německo) v obdobném vnitrostátním případě nařízen pouze soudcem?
- c) V rozsahu, v němž článek 31 směrnice 2014/41 slouží rovněž individuální ochraně dotčeného uživatele telekomunikačních služeb, vztahuje se rovněž na použití údajů k trestnímu stíhání v informovaném státě (Německo) a musí být případně tento účel rovnocenný s dalším účelem, kterým je chránit suverenitu informovaného členského státu?

5. Důsledky získání důkazů v rozporu s unijním právem

- a) Může při získání důkazů prostřednictvím EVP, který je v rozporu s unijním právem, vyplývat zákaz použití důkazů přímo z unijní zásady efektivity?
- b) Vedě unijní zásada rovnocennosti při získání důkazů prostřednictvím EVP, který je v rozporu s unijním právem, k zákazu použití důkazů, jestliže by úkon, na jehož základě byly ve vykonávajícím státě získány důkazy, v obdobném vnitrostátním případě ve vydávajícím státě nemohl být nařízen a důkazy získané takovýmto protiprávním vnitrostátním úkonem by podle práva vydávajícího státu nemohly být použity?

- c) Jedná se o porušení unijního práva, zejména zásady efektivy, jestliže je použití důkazních prostředků v trestním řízení, jejichž získání bylo právě z důvodu neexistujícího podezření ze spáchání skutku v rozporu s unijním právem, v rámci zvažování zájmů odůvodněno závažností skutků zjištěných až vyhodnocením důkazních prostředků?
- d) Podpůrně: Vyplyvá z unijního práva, zejména ze zásady efektivy, že porušení unijního práva při získání důkazních prostředků ve vnitrostátním trestním řízení nemůže zůstat zcela bez důsledků ani v případě závažných trestných činů a proto k němu musí být přihlédnuto ve prospěch obviněného přinejmenším na úrovni hodnocení důkazů nebo stanovení trestu?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. 2014, L 130, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym Katowice0160 – Wschód w Katowicach (Polsko) dne 2. listopadu 2022 – Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A. v. P.S.A.

(Věc C-677/22)

(2023/C 35/38)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A.

Žalovaná: P.S.A.

Předběžná otázka

Musí být čl. 3 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne 16. února 2011 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že výslovná dohoda podnikatelů o lhůtě splatnosti delší než 60 dnů se může vztahovat pouze na smlouvy, v nichž smluvní podmínky nejsou stanoveny pouze jednou ze smluvních stran?

(¹) Úř. věst. 2011, L 48, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla Krakowa – Podgórze w Krakowie (Polsko) dne 3. listopadu 2022 – Profi Credit Polska S.A. v. G.N.

(Věc C-678/22)

(2023/C 35/39)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Profi Credit Polska S.A.

Žalovaná: G.N.